

‘אשרי... ההולכים בתורת ה’ - לקראת השנה הבעל"ט מתחזקים 'ללכת עם תורה'

חדש!

**עכשיו!
במחיר
מיוחד**

ליקוטי מוהר"ן,
תורה סה, ב

"מי יפאר גודל" פאר הליקוטים

בעז"ה ובשעה טובה ומוצלחת, יצא לאור הספר החשוב "פאר הליקוטים" שבעזרתו יוכל כל לומד לקיים את רצון רביה"ק ללכת עם התורות שגילה, וללומדם בעיון. הספר מאסף סביב לשון ליקוטי מוהר"ן, בטורים שונים - כעין נושאי כלים, את כל השייך להתורה הנלמדת, ממראי המקומות (פסוקים, מאמרי חז"ל וזוה"ק), ועד לפירוש הפשוט שבדברי מוהרנ"ת ותלמידיו, בתוספת התפילות והעצות למעשה ושאר מגדים, הכל יחד בעימוד מפואר בצורת הדף המסורתית, כעין גמרא ומלווה בהסכמות חשובות.

מתחזקים 'ללכת עם תורה'!

"מה שאפשר לזכות מספרי רבינו, זה אי אפשר בשום אופן, רק ע"י לימוד התורה בליקוטי מוהר"ן בעיון כמו שאפשר ללמוד **כשהכל מודפס על המקום מסביב**" הרה"ח ר' שמואל הורביץ זצ"ל

"מכאן נתחיל לחפש כראוי באופן אמיתי את אור הרב"י... כי זאת ידענו שרבינו רצה שנגלך עם תורה לעבוד בה ולילך עמה, ולזכות ליה נצרך רק צורת לימוד כזאת" הרה"ח ר' ניסן דוד קיוואק שליט"א

הפצה ראשית: 052-76-22-148

להשיג בחנויות ברסלב ושיבות ברסלב

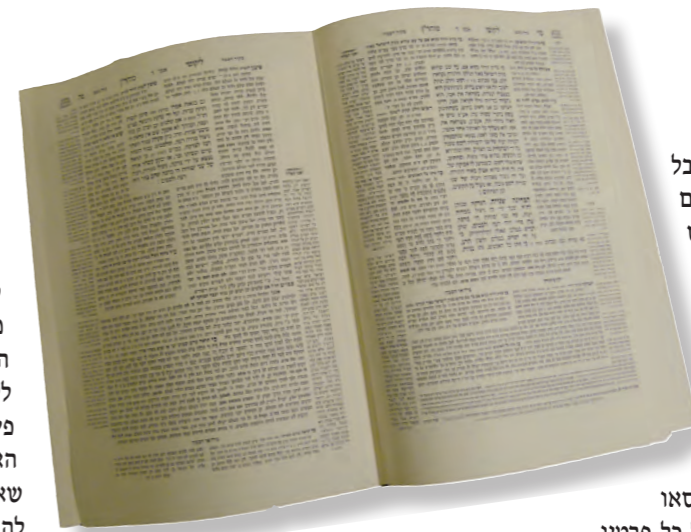
בעמודים הבאים תוכלו לקרוא:

● מאמר על הספר ומהותו ● תורה ו' "קרא את יהושע" מתוך 'פאר הליקוטים'

"...כשהכל מודפס על המקום מסביב"

הרה"ח ר' שמואל הורביץ זצ"ל

מאמרי חז"ל וזוהר לצד ביאורו הפשוט של מוהרנ"ת, חוברים לתפילות, עצות ועיונים • כל אלה הם רק חלק משלל המגדים המובאים בספר החדש "פאר הליקוטים" והכל סובב, ומכתיר את הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן • "מכאן נתחיל לחפש כראוי באופן אמיתי את אור הרב"י" כותב הרה"ח ר' ניסן דוד קיוואק שליט"א בהסכמתו לספר • חברותא חיה ואמיתית המזמינה כל לומד לצלול לעומקי הליקוטי מוהר"ן • מעתה מתחזקים 'ללכת עם תורה'!

להיפגש פנים בפנים עם אור רביה"ק

ביד נרגשת ומלאת שמחה אני מקבל לידי את אחד הכרכים הראשונים שיצאו אך עתה ממזבח הדפוס ומכשב הכרכיה, הספר עוד חם כמעט מהביל – ואני מוצא את עצמי כדרכם של חסידים ראשונים עוד קודם שאני פותח לעיין בו, עוצם עיני ונושק את כריכתו. בכריות אצבעותיי אני מרפרף על גבי הכריכה וחש בתבליט המרשים המוטבע עליה, כסאו של רבינו הק' חקוק ביד אומן, על כל פרטיו ודקדוקיו. אם אינכם יודעים עדיין באיזה ספר מדובר, כדאי לכם מאוד להזדרז ולחפש את הספר הנהדר שיצא לאור ממש בימים אלו בשם "פאר הליקוטים - חברותא לליקוטי מוהר"ן".

"לזכות להתקדש ולזכות בשלימות כמה שאפשר לזכות מספרי רבינו, זה אי אפשר בשום אופן, רק ע"י לימוד התורה בליקוטי מוהר"ן בעיון כמו שאפשר ללמוד כשהכל מודפס על המקום מסביב" (מכתבי שמואל, מכתב ו').

ואכן, דבר ידוע הוא שכל אנ"ש מדור דור עמלו ויגעו להשריש בלבבם את דברי רביה"ק, ובפרט ע"י לימוד בעיון (כמובא בחי"מ שמ"ו), וע"פ הדרך הקדושה שהנחה רביה"ק בשיחתו הידועה (שיהר"ן רצז): "שרצונו חזק מאד שנלך עם התורות שגילה... דהיינו שיהיה כל עבודתו והילוכו ביראת ה' על פי הנאמר באותה התורה, וכל תפילתו ושיחתו יהיה לזכות להגיע למה שנאמר באותה התורה וכו'".

למעשה ושאר מגדים, הכל יחד בעימוד מפואר סביב לשונו הקדושה, בצורת הדף המסורתית, כעין גמרא. הלומדים בספר זה יזכו להיפגש בכל פעם מחדש, פנים אל פנים בצורה עוצמתית ואדירה יותר ויותר עם הגבהים השמימיים והעומקים התהומיים של התורות האינסופיות, ש"הן הן סתרי תורה ופנימיותה המוכרחים לגאולתינו הנצחית".

ללכת עם התורות ולעיין בהם
"רבינו ז"ל שהוא הצדיק האמת והרופא נפשות עד ביאת משיח, הניח כל הרפואות של כל חולי הנפשות, וכל האוצרות הגנוזים

בדרושי חז"ל, ובהלכות שייסד מוהרנ"ת על כל תורה ותורה, והכל על מנת לדלות מתוכם מכמנים יקרים אשר יזכו את ההולכים עם תורתו לחיים נצחיים לעד.

דרך כבושה לרבים

אך דא עקא, מחמת מצוקי העיתים וירידת הדורות נשארה דרך זו נחלת בודדים בלבד ורק אחד מעיר ושניים ממשפחה זכו לראות את האור כי טוב, ואף שרבים וטובים כוספים לכך, הרי שעדיין נשארה דרך זו חתומה בפניהם. והנה, לפני מספר שנים (תשס"ו) כאשר יצא לאור כחלוץ הספר הנפלא 'מסילת הקשרים' (מהדורה שלימה ומקוצרת) שחיבר הרה"ח ר' ישראל יצחק בזאנסון שליט"א, המתמצת ומבאר בטוב טעם ודעת את שיטת הלימוד בעיון, צעד אחר צעד באופן פשוט ובהיר, החלה התעוררות גדולה לחזור ולהתחזק בדרך לימוד זו. בעקבות התעוררות זו, ומתוך אמונה עמוקה בחשיבות העיון בליקוטי מוהר"ן, יזם הרב בזאנסון שליט"א פרויקט חדש, שמטרתו לאפשר לרבים נוספים מלומדי הספה"ק ליקוטי מוהר"ן לחתור ולצלול לעומק התורות, ובכך להפוך את הלימוד בעיון להיות דרך כבושה לרבים. תהילה לא-ל בשעה טובה ומוצלחת לאחר כארבע שנים ומחצה מאז החלה העבודה, יצא עתה לאור הספר "פאר הליקוטים".

כמו גמרא עם מפרשים רש"י ותוספות

"פאר הליקוטים", הולך בעקבותיו של הספר החשוב "יעלת חף" שהר"ל החסיד הנודע ר' שמואל הורוויץ זצ"ל, ובהקדמתו (בעמוד כ"ו) הוא כותב: "מכל זאת מובן ממילא היטב כמה טובה וישועה נפלאה היא הקונטרס הזה המודפס עם כל אשר נמצא השיך להתורה הזאת - הכל מסודר על מקומו, כדי שלא יצטרכו לחפש במקומות אחרים, ויוכלו ללמוד ולעיין היטב בהתורה". בהמשך דבריו הוא מביא דיבור פלאי מרביה"ק שלא נודע בשערים עד כה, וזה לשונו: "וכבר נשמע דיבור מרבינו הקדוש זצ"ל, שיהיה זמן שידפיסו ספרו עם פירושים סביב, כמו גמרא עם מפרשים רש"י ותוספות וכו'".

"אכן, מי יתיימר להגשים את נבואת הצדיק כהווייתה?... אמנם טעימה ובחינה של החזון, כעין מקדמה לימות גאולת עולם שאז יתקיים הכל כפשוטו וכרצונו, זוהי תוחלתנו, ועל

כך השקענו עמל רב ודמים מרובים תרתי משמע" כותבים עורכי הספר בהקדמת המוציאים לאור.

הייתכן פירוש לליקוטי מוהר"ן?

"בילדותי", מתאר הרה"ח ר' בצלאל פרידמן שליט"א (עורך כתבי הגר"מ שכטער שליט"א), "כאשר עמדו כמה מאברכי אנ"ש לערוך ספר פירוש על ליקוטי מוהר"ן, אמר לי אחד מגדולי זקני אנ"ש ע"ה, שלא יתכן לעשות פירוש על ליקר"מ, כי תורות רבינו הם אורות גדולים היורדים מלמעלה וכל אחד כפום דמשער בליביה וכפי כליו כן יכול לקבלם, ואיך יבוא אחד ויאמר שפירושו הוא הנכון. אי לזאת שפר חלקו של חיבור זה, שהציג מכלול של פירושים כ"נושאי כלים" תרתי משמע, וכל אחד בדרכו יבחר ויוציא את הפירוש הנכון הקרוב לדעתו". ומוסיף וכותב במכתבו

"...והעיקר אמרתי תכתב זאת זיכרון לדור אחרון ועם נברא יהלל יה, עתיד להיבראות דור... שילמדו תורות רבינו עם השורש ולדקדק בהתורות על כל אות ואות, על פי הביאור הליקוטים, ולעשות כל עבודתם והנהגתם בקודש ובחול על פי הפנימיות מתורות רבינו ומוהרנ"ת, על פי דברי רבי אברהם ז"ל, ויתנו כל כוחותם ומאמצי נפשותם לזכך הגוף, ולהכניס בו כל העצות והטובות של רבינו ז"ל, אשרי מי שיהיה לו חלק בזה..."

הרה"ח ר"ש הורביץ זצ"ל, ימי שמואל ה"ב, שנד.

לעורכי הספר: "מה יפית ומה נעמת - מ'מה יפית' - על יופי והדר של עמודי הספר, שכל הראוה אומר 'ברקאי'. ויחד עם זאת גם מ'מה

נעמת' - לא רק פאר ויופי חיצוני אלא בעיקר נועם ומתיקות פרשני ועמקני הליקוטי מוהר"ן לדורותיהם, הנפרשים לנגד עינינו, אשר כולם נקבצו ובאו מכונסים יחד עלי גליון, דבר דבור על אפניו, מועט המחזיק את המרובה".

לחפש כראוי את אור הרב"י

וכך כותב הרה"ח ר' ניסן דוד קיוואק שליט"א בהסכמתו לספר: "מכאן יוכל להיות פתח ושער להתחיל לבקש הבנה עמוקה בדברי רבינו, מכאן נתחיל לחפש כראוי באופן אמיתי את אור הרב"י... ומוסיף, "הנה עד הלום היה אפשר לחשוב שאין זה אלא הילכתא למשיחא, וכי שייך דבר כזה שרבים יבואו וישוטטו בעומק מי הדעת והרי צריך חיפוש ובקשה גדולה לחקור ולבדוק ולעמוד על שורשו של כל פסוק וכל מאחז"ל וזוה"ק, ואיך מתפרש בדברי אדונינו מוהרנ"ת ז"ל, וגם לב מבין מבקש אמת איך יזכה לזאת איך נמצא המסילה לעבור המים העמוקים ידלם איש תבונה. ועל כל פועל תהלה ערוכה עלינו להודות לה' אשר הגענו הלום לראות פאר ויופי חיבור הזה "פאר הליקוטים"... ומעתה שערי תירוצים ננעלו כי כל הרוצה ליכנס לדברי רבינו פותחין לו וכל הרוצה ליטול יבוא ויטול, כי זאת ידענו שרבינו רצה שנלך עם תורה לעבוד בה ולילך עמה, ולזכות לזה נצרך רק צורת לימוד כזאת, ואפילו מי שזוכה ומצליח ללמוד כראוי תורה אחת הרי זה כבר יוכל להיות מספיק לכל החיים, לחיות חיים טובים ונצחיים לידבק באורו".

****

את הספר הגיחה מראשית ועד אחרית הרה"ח ר' אברהם שלום שישא שליט"א, ומלווה בהסכמות חשובות.

עיצוב הספר ועימודו מפואר ומהודר, קל ובהיר לקריאה ונוח מאוד ללומד (כדוגמת עימודי הגמרות החדשות עוז והדר, מתיבתא וכדו'). גם כריכת הספר מושקעת ומהודרת ומוטבע בה בהבלטה מרשימה מעשה ידי אומן כסאו של רביה"ק.

לרגל ההוצאה - כך ראשון מהסידרה יוצא כעת לאור בשני פורמטים, ובמחיר השווה לכל נפש: 50 ₪ (מחיר מסובסד) לפורמט בגודל של גמרא (גדולה), ו-80 ₪ לפורמט בגודל של "טור" חתנים.

הפצה ראשית: 052-76-22-148

בימי רה"ש באומן ניתן להשיג את הספר בדוכן "פאר הליקוטים".

להשיג בחנויות ברסלב ושיבות ברסלב
הפצה ראשית: 052-76-22-148

מקור הכמה

הבאָ צעהר מסייען אָז. איזא כּנסמת יומא (לת ע"ג): אמר ריש לקיש, מאי דכמיז אָס לנליס הוא ליך ולעוסי יתן מן, צא לַפְתָּא פּוּסחין לו, צא לַפְתָּא פּוּסחין אַחוּ. מנא דבי רבי ישמעאל, משל לאדם מנעט ואפרסמון, צא למדוד נפט, אומר לו, מדוד אתה לעמך, צא למדוד אפרסמון, אומר לו, המתן לי עד שאממוד עמך, כדי שמצטס אני ואחיה. מנא דבי רבי ישמעאל, עבירה מתטמנת לבו של אדם, שנאמר 'ולא תטמאו בהם ונטמתם צב', אל תקרי ונטמתם אלא ונטמטס. מנו רבנן, 'ולא טמאוו

בהם ונטמתם צב', אדם מטמא לעמו מעט, מטמאין אותו הרבה, מלמטה, מטמאין אותו מלמעלה, בעולם הזה, מטמאין אותו לעולם הבא. מנו רבנן, 'והתקדשתם והיימם קדושים', אדם מקדש עצמו מעט, מטמאין אותו, מלמטה, מקדשין אותו מלמעלה, בעולם הזה, מקדשין אותו לעולם הבא. ופירש רש"י (סס): **אס לנליס הוא ליך**. אס לנליס הוא צא להתחבר, הוא ליך, לא נאמנעוו ולא יעורוו. **אס לענוסי**. הוא צא להתחבר, יתן לו קון מי שצידו יתן. **פוסחין לו**. פתח העומאה ליכנס בו, מספיקין צידו, ואין מונעין אומר מן השמים לעכוזו. **צא**. הלוקה למדוד נפט, מפני שריותו נפט, ומנו לו המוכר מדוד לעמך. **מעטמעט**. אומתם אומתת מכל

כתר לשון המתנה בחיי תשובה. איזא צליק"ה (א"ח"ט שנת 1, לת) גבי עיני ההמתנה צוה"ל: ובצרט עתה בצעת החורבן אליהמת הגלות בצללותי ופצרתוים אלל כל אדם ואחד, שרצינו להמתין הרבה, כמל"ט אס יתמהמה חכה לו, וממ"ש לכן יתכה ה' להננסט וכו', וכמיז לכן חכו לי עד יוס קומי וכו', וכן כל אדם ואחד לענין גלות המר של נפשו שמתעה ע"י עוונותיו ומקום שמתעה, ונפשו נצלה מאד, ומפן ומשומקה מאד לשבו להש"ת ועדיין על עולתה צידו, שצריך ליחבר מאד לצלי לייאש את עצמו צטוס אופן, (...) כי כל אחד מישאלך נעלה מאד לשבו להש"ת, אבל מי שצוה צאתם לשבו בתשובה להש"ת, אע"פ שצריך לזרו את עצמו מאד ולרוץ בכל כוחו לזדקיי אמת והנלוויס עליהם לקרבו אליו יתבדק, אלל אעפ"כ הכרתה שמתה, חף כצ"ל. וכן ציאר צוה גמי כגולג (1) צוה"ל: כי כשצוה לעשות תשובה, חף שצריך למהר מאד לצרות מתוך חשכת עוונותיו, אעפ"כ צריך להיות מתון מתון, ואל יצהלוכו רעיוניו כשצוהו רימוקו מהש"ת ומורה ותפלה ומכל הדברים שנקדושה, כי ההכרת ההמתין וליך הצדירה כפי אשר יורהו הנדקין האמת, עד שיזכה לתיקון גמור, כי א"א ליכנס בפעם אחת אל הקדושה. ועל כל תשובה הוא צחי' הממנה.

אפרספון הוא סוד החסדים דאמא, וסוד סוד ג' נהר אפרסמטוא. שות החסדים ההוא וצובתים והסתרי פני מותם והיה לאכול, ותרגם אפלוסל' אורחוקינו ואסלק שכניו מעוון ויחון למיכל וצובתת קורדוס יצ' פרה. כ"ל המציאות הוא מציאותו יתברך, ותכלית המציאות הוא האדם, שיקיים התורה והמצוות. כי התורה היא שפתי יתברך, נמצא המקיים אותה דבוק הוא במאור בשמו יתברך והוא שוכן בתוכו, על כל זיכור את שמו. אבל המרחיק את עצמו, וכובליו דוחה ודלי השכינה, או לפי ההתרחקות הוא חוזר לתומו ובוהו, כי מסלק את מציאות עצמו מציאותו יתברך, ואז הוא סוסילק מהמנוב ויאתנו לו רע. והו סוד הסתרת פנים, ואז מנער הרעה לעיניו שרת רע. לפי דר שיעשה כן הוא ההסתרה ושל"ה שפיות. והוא חוד אגא.

בשגנבטיבם שטמות ישראל לנן עזר, טובליס אותן ברמ"ח נהרי אפרספון ובלסמי, ובכבטיס אותן ארצ"ח לנן עזר נהרי"א אף.

בשגנבטיבם שטמות ישראל
לנן עזר, טובליס אותן ברמ"ח נהרי אפרספון ובלסמי, ובכבטיס אותן ארצ"ח לנן עזר נהרי"א אף.

בשגנבטיבם שטמות ישראל
לנן עזר, טובליס אותן ברמ"ח נהרי אפרספון ובלסמי, ובכבטיס אותן ארצ"ח לנן עזר נהרי"א אף.

הבאָ צעהר מסייען אָז (..) **אומרים אָז הבתן**: איזא כּמחבדי שמואל (כמכז יו) צוה"ל: מנא חון מה כמיז צלדס, אַל טוב היות האדם לצדו אעשה לו עזר כנגדו" א"ר, זו היא השמטה שהיא אללו עזר, להוליכו צדכדי קונו. והיינו דמנן צא ליטרה מסייעין אותו. מ"ה, כשהאדם הולך צדכדי קונו, הרבה מסייעין אותו. נשמחו מטיעת אותו, מללחי ברת מסייעין אותו, שכיתנו של מקום מסייעת אותו, וכולס מכריזין לפניו ואומרים, 'בלתנך לא יר צעך ואס מתוך אל מיחבל'. וכן מתן אומר, שנמתן של זדקיס מסייעין אותו. ועוד איזא צוה כפי עמק התנן (פער ג, פ"ו) צוה"ל: וכוז ארע מעשה צימי האר"י וזה"ש. כי כפי אמת ישב הבר צבי יתכן לזרעו ע"ה צימוח, ותלמידיו ישבו לפניו, וכנס כבוד מורטו הר"ש שמואל אחיהל, שחיבר ספר מדרש שמואל על פרקי אבות, לדבר על הרב עסק אהר, והוא איך עדיין כבוד רך כבטיס וכחאלו הבר ז'ל שגנכס, ארז מלפניו מלוא קומתו, ואמר לו צדין הבא, ולקחו צידו והשוציו לימינו, ודיבד עימו כל זכרו, ואח"כ יאז כבוד מורטו ה' שמואל מלפניו. וכבוד מורטו הר"ר חיים קלפירעו ע"ה (וא משהי"ו), להיות שהיא חקך גדול, אמר להר"ר אהרן אל אוכל להתחפק מלאלול למעלת כבוד תורתו, למה קמת לפני הכבוד מלוא קומתך, ואמרת לו צדין הבא, מה שלא הגת כן מקודס. אמר לו, חייך, לא מלפני זה כבוד קמתי מלא קומתי, ולא לו אמרתי צדין הבא, אלל לרבי נמתם כן יאיר צידתי, שגנכס עימו למעלה מעל ראשו, שנשמחו מלכנסת היום הזה צוה הכבוד, מפני שעשה היום הזה איזה מלוא שנה רבי פתח כן יאיר לקיימה, ועל כן נצטברה היום בו נשמחו להאקור וצטרפו מצוות כללו, וזהו סוד 'הצא ליטרה מסייען אותו' מלמעלה (..) וכשעמד בנרות הר"ר חיים זלצה"א את דבדי הבר, קט ורדף אחרי רבי שמואל הסנה, ללאול לו אס דקרו דבדי הרב ע"ה, וכששגינו אמר לו, חייך דבי שמואל, שנחמר לנו מה מנזח צהה היום לידך, שכן וכך אמר לי הרב. אמר לו ר' שמואל, חייך המנזח שקיימתי היום הוא, שהיוס הצלשמורת הבוקר קמתי והלכתי לציח הכנסת, להתפלא, ובהליכתי צדיך עברתי על ציח אהר, ושמעתי קול כבייה גדולה מצייטסי, ואמתי אקורה נא ואלצה על מה הס צוביסי, ואלצה אותם כעס רומיסי, שנאצו גוניב לילה וגנוב כל אשר להם, וגם מלנזשיהס הפשיטו מעליהס. מיד נכמרו רחמי עליהס, ופשטתי את מלנזשי מעלי, ולנזשיהס מעלי צלעל הנית, ואזי רחמי לציתי והלנכשתי בגדי שבת, והקן רחמי צעינין שאני לצוב צלעל אהר שבת, שנאצו ר' חיים על פי, ומזר לבדו ויספר לו המעשה. אמר לו האר"י ז'ל, וחלי קן היה, ויעבור זמא המנהוג וכה שנלנכשה בו שמת' ר' פתח כן יאיר, שאף כן תמוד נהר לידך לפדיןן שבויסי (מלין ז' ע"ה), ולגמול חסד עם האומלליס והכדלויס.

ערכים וכתובים

אפרספון
מזכרח שבטמיסיס הוא אפרספון ריש"י שנת 1,ו. שפון אפרספון (בלסמון), שהוא פניו בארץ ישראל, שנאמר 'יהודה ישראל והה רובליך בחטי מנית פניו'. והאייתי בספר וסיפון: פנן הוא אפרספון, וגדל בירוח, ועל שם הרויח נקרא ירוחו (רש"י ס"ב ס' ג').

הפּזמון והגולת ליחיד או לעם יורה על הסתר פנים, כמו שהוא בלחי מושנח ובצלילי רובעו בחיי בראשית ה' ד'.

הדרות שמו בישראל הנה הן מושנחין מטנו, ובחטילתו מתם הנה התחלק השנתמו, וזו היא הסתרת פנים האמורה בתורה. והו סוד 'יהוה אפי בו ביום ההוא וצובתים והסתרי פני מותם והיה לאכול, ותרגם אפלוסל' אורחוקינו ואסלק שכניו מעוון ויחון למיכל וצובתת קורדוס יצ' פרה.

כ"ל המציאות הוא מציאותו יתברך, ותכלית המציאות הוא האדם, שיקיים התורה והמצוות. כי התורה היא שפתי יתברך, נמצא המקיים אותה דבוק הוא במאור בשמו יתברך והוא שוכן בתוכו, על כל זיכור את שמו. אבל המרחיק את עצמו, וכובליו דוחה ודלי השכינה, או לפי ההתרחקות הוא חוזר לתומו ובוהו, כי מסלק את מציאות עצמו מציאותו יתברך, ואז הוא סוסילק מהמנוב ויאתנו לו רע. והו סוד הסתרת פנים, ואז מנער הרעה לעיניו שרת רע. לפי דר שיעשה כן הוא ההסתרה ושל"ה שפיות. והוא חוד אגא.

בשגנבטיבם שטמות ישראל לנן עזר, טובליס אותן ברמ"ח נהרי אפרספון ובלסמי, ובכבטיס אותן ארצ"ח לנן עזר נהרי"א אף.

קנ
נחצ נובע
ערכים וכתובים
הסתרת פנים
בלז'תנן, כביכול הקב"ה בהסתרת פנים, כמו שכתבו הסתרת פניו, שהוא בחיות רחמיים, ופני עורף שהוא בחיות דין ולקיס"ב.ו.

הסתרת פנים
בלז'תנן, כביכול הקב"ה בהסתרת פנים, כמו שכתבו הסתרת פניו, שהוא בחיות רחמיים, ופני עורף שהוא בחיות דין ולקיס"ב.ו. **דמיס להנצא להיטער לעשות תשובה,**
סהס קשורים ומשולבטיס ימד לרחיה אחת (ע"פ כלל ע"ו). רחיה א', כי קודם התשובה נסתר האדם מפני אהיה שהוא גי' דס, וכל התשובה להפוך דס לזוד שידוס וישמוק. רחיה ב', מהכמוז 'צוחי יקלו'. רחיה ג', הוא מתמת שקודס התשובה עדיין הדס כמתלל השמאל'י שצנצנ צמוקף ועוו.

ולב כפי' צשמאפ'.
כתב צוה כמי הנמל (1) צוה"ל: ככרטי קדוש

בכל הספר מציא כאן רק סוף הפסוק (ע"פ כלל ה), וגם כחמילת הפסוק 'לכ חסכ לימינו', מרמוז שאמר התשובה שזומע מרפתו ושוקף שאז הוא חסכ, כמו שמוצאר כסוף

על שם השמיקה נקראין חכמים כי סיג למכמה דרך התשובה, כאשר מוצאר כבוונות אלול שימינן צמילאוו עולה דרך (כמוצא לקמן צמות 1) ועל כן ימינן ה' דייעק פשטוה לקצב משונמו.

ציות צדיך יתהלכו לפני עד עולם ועשה נאס ה' חלילי לי כי מי מכבדי חבבדי וצני' יקלו: ופירש המהר"ד (סס): מי שהי אהר צדק, אצלנו גם אזי, רצה לומר, אחזיר שימוש הכהונה לצני פתחם כן אלעזר, שכיכד אחזי צבטיסי כקאלו אה קאלמי. ועל כן צונו

את המקום, יקל כבודם. ועל פסוק זה דרש כן זומא כמשנה דלזוט (פ"ה, מ"ח): לזיחו מכוזב, המכבד את הבריות, שנאמר (שמ"א ז, ב) 'כי מכבדי ככבדי צווי יקלו'. ופירש הרע"ב (סס): **כי מכבדי ככבדי**, והדברים קל וחומר, ומה הקב"ה שהוא מלך הכבוד וכל מה שצדק בעולמו לא צדק אלא לכבודו, מכבד את מכבדיו, ק"ו לצבר רוס. **ויחי עמך**. למדנו ענוותנותו של הקב"ה, לא אמר 'צווי אקלל', אלא 'קלו' מענשמו. וכבבוד הנדקיקס הקפיד יותר, שנאמר (צדאשית יב) 'זמקללך אלור'. ועוד איזא כצמדד"ר (ת, א): 'כי מכבדי וגו'', מדרב צגריס, הס מכבדיס להקב"ה, שמיניסי מעשיהס הרעים וצליסי וחסיס תחת כנפי השכינה (צבחי' הבא לטאר את עצמו ולעשות תשובה), הקב"ה מכבדס. ללמדך של המיימאר אורחוטיו הוא מוכד להקב"ה, שנאמר (תהליס ז) 'לזבת ארודס יכבדנני', ואומרו (ירמיה יג) 'לנו לה' אלניקיס כבוד צבטיס ומתוך רגל' צוחי

יקלו, אלה הרשעים שהרי סריס מאחזי המקוס, הקב"ה מקילס. וזקו ורזה, אך דבדי מדרש זה מקושריסי הס היטב למאמר זה.

ולב כפי' צשמאפ'.
כמיז כקתלה (י, א–ג): 'צובדי מינ' יצאיש יציעו' שפמן רוקס יקר ממקסה מַצבד סקלות מעטן: לַב חַסְך לַיְמִינוּ יָבֵד פְּסִיל לְשִׂמְלוֹ: ופירש רש"י (סס): **צונוי מות יצאיש יציעו וגו'.** כגון צימי החורף שאין צפוצדינן כח וחס קרוציס למות, גם אס חז צל לתוך

שמן רוקח ומתעבד צבשמיס הוא מצלישו, והוא מעלה קף שקרוין אשקומ"ל צלע", ונראה לו כמינן אצבעעות, וכן שמשמע על ציע' הרי דבר קל שהפסיד דבר חשוב, כך יקר ממכמה ומכבוד סקלות מעט, שהרי הכריע צו כולם, הרי שהיא אדם הו שקול מצלחה צביות ומתלה זכויות, וצא ועבר עבירה אחת והכריעונו לכף חובה, נמלאת סקלות זה שהוא דבר מועט, יקר ושוקל וכבד יותר מכל החכמה והכבוד שהיה בו, שהרי הכריע את כולם. **יקר**. לשון כוזב, הוא כבד ושוקל יותר מן החכמה וכבוד שבו. ומדרש אגדה, מושלים יזה"ר לצוביז מות. **יצאיש יציעו**. שס טוב שהוא עַבְד משמן רוקח. **לַב חַסְך לַיְמִינוּ**. חכמתו מוזמנת להטומו אל דרך המיומנת לטובתו. **ולב כקיל לעמאלו**. לעקשו מן הדרך המיומנת שהיא תפארת ומוחה לו. ע"כ כלל ה', כשמציא מקרא מפורסי, הרי כוונתו גם על כול הפסוקים הסובבס וציוארוסי. וזקו ורזה, כי זה שיצרו מעט עדיין צמוקף ועוו, ולא זו כלבד אלא צפילו אס כח צא לטאר את עצמו ולעשות תשובה ויצרו 'קרוז למות' צבחי' 'צובדי מוות', אעפ"כ כטופל ומתעבד צמין רוקח צמיל' (אפרסמון), ועל כן צריך להמתין ולהסיד דס לזוס.

ואיזא כפי חיים שבתן כ' שגור ז' צוה"ל: אבין 'לַב חַסְך לַיְמִינוּ וכל קול שמלנו', הרי הלל שי לו ז' תלליס, ומן א' מותס יואל רוח תמות של האדם, והצ' הוא מלוכלך כדס, וגם הוא מתפשט בכל הגוף. ומלאך היה"ט מתלבש בכלל ימינן, ומשס מתפשט בכל הגוף צבטיס, מלאך היה"ט הציא מגצרות צללל השמאל, ומשס מתפשט לכל הגוף, וז"ש במקוויסי ק"ח עץ הדעת, מימינח חיי ומשמאלח מותח, כי יזה"ט שהוא מן החסד הנקרא ימינן, הוא גורס חיים לאדם כע"ל, כי הוא דוגמת לימות השרשים המשקה את האילן, והיזה"ר הוא החוס העצבי שנאדם, המייבש את הלימות השרשים, ואז ממ האדם, וזהו כאשר יעשה ויעבור על שס"ה מצוות לא תעשה, כי אז זה האש של הגצרות יתדבק בהס אש של הגייסס הרע, וימתחו. ועי' לקמן במקו"ס כצמקך אות זו, ד"ה 'צבי מלל כקבדי'.

עצב ותשיבה
ציקר
הסתרת פנים.
כתב צוה צליקו"ה (א"ח"ט כ"ד פ"ה, 1) צוה"ל: וזהו צחי' יציאת מלכסיס, כי יציאת מלכסיס הוא צבנית משנכס שהיא אצבנית

צינה, שמשס כל צבנית יציאת מלכסיס, שהיא צבנית שיואלין וולדין המוחין עיניו כבעלם וצבעירו ע"י העתאסי שמשס כל הגלויים, ועכשו ואלין וולדין ומתגלין המוחין והדעת, שהיטו שמחמילין לידע להכיר את מי שאחמר

אחיה בהסתרת פנים.
כתב צוה צליקו"ה (א"ח"ט כ"ד פ"ה, 1) צוה"ל: וזהו צחי' יציאת מלכסיס, כי יציאת מלכסיס הוא צבנית משנכס שהיא אצבנית צינה, שמשס כל צבנית יציאת מלכסיס, שהיא צבנית שיואלין וולדין המוחין עיניו כבעלם וצבעירו ע"י העתאסי שמשס כל הגלויים, ועכשו ואלין וולדין ומתגלין המוחין והדעת, שהיטו שמחמילין לידע להכיר את מי שאחמר

אחיה בהסתרת פנים.
כתב צוה צליקו"ה (א"ח"ט כ"ד פ"ה, 1) צוה"ל: וזהו צחי' יציאת מלכסיס, כי יציאת מלכסיס הוא צבנית משנכס שהיא אצבנית צינה, שמשס כל צבנית יציאת מלכסיס, שהיא צבנית שיואלין וולדין המוחין עיניו כבעלם וצבעירו ע"י העתאסי שמשס כל הגלויים, ועכשו ואלין וולדין ומתגלין המוחין והדעת, שהיטו שמחמילין לידע להכיר את מי שאחמר

עצב ותשיבה
ציקר
התשובה, כשישמע ביווני דיום וישתוקו, ויסבול ביוונת ושיפירות דמיס הבאין עליו (קישור ליקור"ם מותרת: 1, א).

קרא את יהושע ו מוהר"ן
מקור הכמה

אל תעמיק צו שאין צו השגה, והשגתו הוא צשאר הספירות, וא"כ נמצא כי הגיונו הוא סיצת רומנותו והעלמו. ועוד איזא גבי עיני זה שצבדות ישאל (פ' רחא) צוה"ל: ההמתנה מורה על הרעון שנכלל בתנה, שדרשטוו מענין 'כמה לי ועיר', כי ע"י ההמתה והשמלחות ממת צלי גבול, צא לגבול. ועי"ש סס כציוד כל

הפסוקים הסמוכים ומפרשיהס (כלל ה), ורזה, כי מלכד שצא צדינו למנוע על כך שצמ' לשון הממה, גם כל המתקא מדרב מענין 'כי מי יאמר זיכיתי לצי', המוצא להלן צמות ג'.

והסתרת פני אחיה גימי דם.
כדאיזא צשער הכוונות

(דרוש' הפסקה דרוש ח) צוה"ל: לריך

שצדע, כי לעולם כל מה שהוא למעלה צבחי' אמוריסיס, צידדסס למטה נעשים צחי' פניס.

ומנא, כי צחי' הפניסי והפינימיות הס שמות אהי"ה כסדוק, אלל צחי' חילוניותס שסס צחי' האחוריסיס הס ריצוה של סס אהיה, כוה, א' ח"ה אהיה שטלוה דם :

וּבְרוּי יְקָלוּ. צחי' הס אלו שפָּקְדַס ערעו כצמוקף וחס צבחי' מצי' ה', ועל כן יקל כבודס ויפְּוּהּ, והוא מלשה"כ כקללת צני עילי על שגמנו כבהוסי, כדכמיז צשמואל א, ב, (כט–ל): לְמַיָּה קָבְעֵנוּ צְבָדְקֵי וּבְמִקְנֵי־אֶשֶׁר יָצִיטִי מֵעוֹן וְתַכְפַּד אֶת צִיָּנוּן מִנְּפִי לְהַצְדִּיקְכֶּם מִלְּאִשִּׁית כָּל מַעֲשֵׂה יְדָיְכֶלָּל לְעֵמִיד לְבָן יָגָס ה' חֶלְקֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹד מִכְבַּד צִיְתָךְ

הס שמות אהי"ה כסדוק, אלל צחי' חילוניותס שסס צחי' האחוריסיס הס ריצוה של סס אהיה, כוה, א' ח"ה אהיה שטלוה דם :

וּבְרוּי יְקָלוּ. צחי' הס אלו שפָּקְדַס ערעו כצמוקף וחס צבחי' מצי' ה', ועל כן יקל כבודס ויפְּוּהּ, והוא מלשה"כ כקללת צני עילי על שגמנו כבהוסי, כדכמיז צשמואל א, ב, (כט–ל): לְמַיָּה קָבְעֵנוּ צְבָדְקֵי וּבְמִקְנֵי־אֶשֶׁר יָצִיטִי מֵעוֹן וְתַכְפַּד אֶת צִיָּנוּן מִנְּפִי לְהַצְדִּיקְכֶּם מִלְּאִשִּׁית כָּל מַעֲשֵׂה יְדָיְכֶלָּל לְעֵמִיד לְבָן יָגָס ה' חֶלְקֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹד מִכְבַּד צִיְתָךְ הס שמות אהי"ה כסדוק, אלל צחי' חילוניותס שסס צחי' האחוריסיס הס ריצוה של סס אהיה, כוה, א' ח"ה אהיה שטלוה דם :

וּבְרוּי יְקָלוּ. צחי' הס אלו שפָּקְדַס ערעו כצמוקף וחס צבחי' מצי' ה', ועל כן יקל כבודס ויפְּוּהּ, והוא מלשה"כ כקללת צני עילי על שגמנו כבהוסי, כדכמיז צשמואל א, ב, (כט–ל): לְמַיָּה קָבְעֵנוּ צְבָדְקֵי וּבְמִקְנֵי־אֶשֶׁר יָצִיטִי מֵעוֹן וְתַכְפַּד אֶת צִיָּנוּן מִנְּפִי לְהַצְדִּיקְכֶּם מִלְּאִשִּׁית כָּל מַעֲשֵׂה יְדָיְכֶלָּל לְעֵמִיד לְבָן יָגָס ה' חֶלְקֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹד מִכְבַּד צִיְתָךְ הס שמות אהי"ה כסדוק, אלל צחי' חילוניותס שסס צחי' האחוריסיס הס ריצוה של סס אהיה, כוה, א' ח"ה אהיה שטלוה דם :

וּבְרוּי יְקָלוּ. צחי' הס אלו שפָּקְדַס ערעו כצמוקף וחס צבחי' מצי' ה', ועל כן יקל כבודס ויפְּוּהּ, והוא מלשה"כ כקללת צני עילי על שגמנו כבהוסי, כדכמיז צשמואל א, ב, (כט–ל): לְמַיָּה קָבְעֵנוּ צְבָדְקֵי וּבְמִקְנֵי־אֶשֶׁר יָצִיטִי מֵעוֹן וְתַכְפַּד אֶת צִיָּנוּן מִנְּפִי לְהַצְדִּיקְכֶּם מִלְּאִשִּׁית כָּל מַעֲשֵׂה יְדָיְכֶלָּל לְעֵמִיד לְבָן יָגָס ה' חֶלְקֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹד מִכְבַּד צִיְתָךְ הס שמות אהי"ה כסדוק, אלל צחי' חילוניותס שסס צחי' האחוריסיס הס ריצוה של סס אהיה, כוה, א' ח"ה אהיה שטלוה דם :

וּבְרוּי יְקָלוּ. צחי' הס אלו שפָּקְדַס ערעו כצמוקף וחס צבחי' מצי' ה', ועל כן יקל כבודס ויפְּוּהּ, והוא מלשה"כ כקללת צני עילי על שגמנו כבהוסי, כדכמיז צשמואל א, ב, (כט–ל): לְמַיָּה קָבְעֵנוּ צְבָדְקֵי וּבְמִקְנֵי־אֶשֶׁר יָצִיטִי מֵעוֹן וְתַכְפַּד אֶת צִיָּנוּן מִנְּפִי לְהַצְדִּיקְכֶּם מִלְּאִשִּׁית כָּל מַעֲשֵׂה יְדָיְכֶלָּל לְעֵמִיד לְבָן יָגָס ה' חֶלְקֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹד מִכְבַּד צִיְתָךְ הס שמות אהי"ה כסדוק, אלל צחי' חילוניותס שסס צחי' האחוריסיס הס ריצוה של סס אהיה, כוה, א' ח"ה אהיה שטלוה דם :

וּבְרוּי יְקָלוּ. צחי' הס אלו שפָּקְדַס ערעו כצמוקף וחס צבחי' מצי' ה', ועל כן יקל כבודס ויפְּוּהּ, והוא מלשה"כ כקללת צני עילי על שגמנו כבהוסי, כדכמיז צשמואל א, ב, (כט–ל): לְמַיָּה קָבְעֵנוּ צְבָדְקֵי וּבְמִקְנֵי־אֶשֶׁר יָצִיטִי מֵעוֹן וְתַכְפַּד אֶת צִיָּנוּן מִנְּפִי לְהַצְדִּיקְכֶּם מִלְּאִשִּׁית כָּל מַעֲשֵׂה יְדָיְכֶלָּל לְעֵמִיד לְבָן יָגָס ה' חֶלְקֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹד מִכְבַּד צִיְתָךְ הס שמות אהי"ה כסדוק, אלל צחי' חילוניותס שסס צחי' האחוריסיס הס ריצוה של סס אהיה, כוה, א' ח"ה אהיה שטלוה דם :

וּבְרוּי יְקָלוּ. צחי' הס אלו שפָּקְדַס ערעו כצמוקף וחס צבחי' מצי' ה', ועל כן יקל כבודס ויפְּוּהּ, והוא מלשה"כ כקללת צני עילי על שגמנו כבהוסי, כדכמיז צשמואל א, ב, (כט–ל): לְמַיָּה קָבְעֵנוּ צְבָדְקֵי וּבְמִקְנֵי־אֶשֶׁר יָצִיטִי מֵעוֹן וְתַכְפַּד אֶת צִיָּנוּן מִנְּפִי לְהַצְדִּיקְכֶּם מִלְּאִשִּׁית כָּל מַעֲשֵׂה יְדָיְכֶלָּל לְעֵמִיד לְבָן יָגָס ה' חֶלְקֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹד מִכְבַּד צִיְתָךְ הס שמות אהי"ה כסדוק, אלל צחי' חילוניותס שסס צחי' האחוריסיס הס ריצוה של סס אהיה, כוה, א' ח"ה אהיה שטלוה דם :

וּבְרוּי יְקָלוּ. צחי' הס אלו שפָּקְדַס ערעו כצמוקף וחס צבחי' מצי' ה', ועל כן יקל כבודס ויפְּוּהּ, והוא מלשה"כ כקללת צני עילי על שגמנו כבהוסי, כדכמיז צשמואל א, ב, (כט–ל): לְמַיָּה קָבְעֵנוּ צְבָדְקֵי וּבְמִקְנֵי־אֶשֶׁר יָצִיטִי מֵעוֹן וְתַכְפַּד אֶת צִיָּנוּן מִנְּפִי לְהַצְדִּיקְכֶּם מִלְּאִשִּׁית כָּל מַעֲשֵׂה יְדָיְכֶלָּל לְעֵמִיד לְבָן יָגָס ה' חֶלְקֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹד מִכְבַּד צִיְתָךְ הס שמות אהי"ה כסדוק, אלל צחי' חילוניותס שסס צחי' האחוריסיס הס ריצוה של סס אהיה, כוה, א' ח"ה אהיה שטלוה דם :

וּבְרוּי יְקָלוּ. צחי' הס אלו שפָּקְדַס ערעו כצמוקף וחס צבחי' מצי' ה', ועל כן יקל כבודס ויפְּוּהּ, והוא מלשה"כ כקללת צני עילי על שגמנו כבהוסי, כדכמיז צשמואל א, ב, (כט–ל): לְמַיָּה קָבְעֵנוּ צְבָדְקֵי וּבְמִקְנֵי־אֶשֶׁר יָצִיטִי מֵעוֹן וְתַכְפַּד אֶת צִיָּנוּן מִנְּפִי לְהַצְדִּיקְכֶּם מִלְּאִשִּׁית כָּל מַעֲשֵׂה יְדָיְכֶלָּל לְעֵמִיד לְבָן יָגָס ה' חֶלְקֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹד מִכְבַּד צִיְתָךְ הס שמות אהי"ה כסדוק, אלל צחי' חילוניותס שסס צחי' האחוריסיס הס ריצוה של סס אהיה, כוה, א' ח"ה אהיה שטלוה דם :

וּבְרוּי יְקָלוּ. צחי' הס אלו שפָּקְדַס ערעו כצמוקף וחס צבחי' מצי' ה', ועל כן יקל כבודס ויפְּ

